

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA UOKiK W GDAŃSKU**

Gdańsk, dnia 6 marca 2008 r.

RGD. 430-1/07/08/MLM

DECYZJA Nr RGD. 6/2008

Na podstawie art. 105 § 1 K.p.a. i w związku z art. 80 i art. 28 ust. 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz.U. z 2005r. Nr 244, poz. 2080 ze zm.) oraz w związku z art. 131 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. nr 50, poz. 331 ze zmianą) i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. Nr 18, poz. 172 ze zm.) - w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – umarza się w całości postępowanie w sprawie nałożenia na związek przedsiębiorców, tworzących korporację taksówkową zorganizowaną wokół BAŁTYK TAXI Sp. z o.o. z siedzibą w S, kary pieniężnej, w trybie art. 101 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz.U. z 2005r. Nr 244, poz. 2080 ze zmianami), za stosowanie praktyki, uznanej decyzją Prezesa Urzędu nr RGD.29/2004 z dnia 30 listopada 2004r., za ograniczającą konkurencję i naruszającą zakaz, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów.

UZASADNIENIE

W dniu 30 listopada 2004r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: Prezesem Urzędu lub organem antymonopolowym) wydał, w sprawie oznaczonej sygnaturą akt RGD.410-1/04/MLM decyzję nr RGD.29/2004.

W punkcie I sentencji ww. decyzji organ antymonopolowy, na podstawie art. 9 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2003r., Nr 86, poz. 804 ze zmianami), zwanej dalej ustawą o ochronie [...] lub ustawą antymonopolową, po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania antymonopolowego przeciwko:

1. BAŁTYK TAXI Sp. z o.o. w S,
2. EURO-TAXI Sp. z o.o. w S,
3. Zrzeszenie Transportu Prywatnego w S,

4. Stowarzyszenie Taksówkarzy MAXI-TAXI w S,
5. TAXI PRAWOBRZEŻE Sp. z o.o. S,
6. LUX TAXI Przedsiębiorstwo Transportowe w S,
7. AUTO TAXI Sp. z o.o. w S,
8. SUPER TAXI Sp. z o.o. w S,
9. Stowarzyszenie TAXI GRANADA w S,
10. Z WI GRAND TAXI s.c. w S,
11. D L GRAND TAXI s.c. w S,

uznał za ograniczającą konkurencję i naruszającą zakaz, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 powołanej ustawy, praktykę ujawniającą się na lokalnym rynku usług przewozowych, wykonywanych taksówkami w S, zleczanych radiowo, po telefonicznym złożeniu zamówienia przez klienta, polegającą na zawarciu przez ww. związki przedsiębiorców porozumienia, poprzez ustalenie bezpośrednio i pośrednio ujednoczonych, minimalnych stawek za przejazd taksówką na terenie miasta S w wysokości:

- 4 zł 50 gr. – start i przejazd pierwszego kilometra,
- 1 zł 60 gr. – za 1 km na I taryfie (w godzinach od 6 do 22),
- 2 zł 40 gr. – za 1 km na II taryfie (w godzinach od 22 do 6),

oraz odstąpienie od przyznawania rabatów za świadczone usługi, i nakazał zaniechania jej stosowania.

W punkcie II decyzji nr RGD.29/2004, na podstawie art. 101 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu nałożył na przedsiębiorców wymienionych w punkcie I tej decyzji karę pieniężną, płatną do budżetu państwa, w wysokości:

1. BAŁTYK TAXI Sp. z o.o. w S –
2. EURO-TAXI Sp. z o.o. w S –
3. Zrzeszenie Transportu Prywatnego w S –
4. Stowarzyszenie Taksówkarzy MAXI-TAXI w S –
5. TAXI PRAWOBRZEŻE Sp. z o.o.–....
6. TR LUX TAXI Przedsiębiorstwo Transportowe w S –
7. AUTO TAXI Sp. z o.o. w S – **2.028 zł** (....
8. SUPER TAXI Sp. z o.o. w S....
9. Stowarzyszenie TAXI GRANADA w S....
10. ZW GRAND TAXI s.c. w S....
11. DL GRAND TAXI s.c. w S....

Odwołania do Sądu Okręgowego w Warszawie Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej SOKiK, w zakresie wysokości nałożonych kar pieniężnych, złożyli: BAŁTYK TAXI Sp. z o.o. w S (zwana dalej BAŁTYK TAXI), Zrzeszenie Transportu Prywatnego w S (zwane dalej ZTP) i DL GRAND TAXI s.c. w Se (zwana dalej GRAND TAXI). Pozostali skarżeni zapłacili orzeczone kary, w terminie i wysokościach określonych w przedmiotowej decyzji.

W dniu 24 maja 2006r. Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, rozpatrując sprawy związane z przedmiotem odwołań, wydał następujące orzeczenia:

1. Wyrok uchylający zaskarżoną decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr RGD.29/2004 z dnia 30 listopada 2004r. w pkt II ppkt 1, w zakresie kary pieniężnej nałożonej na Spółkę z o.o. BAŁTYK TAXI w S w wysokości sygn. akt XVII AmA 16/05.
2. Wyrok uchylający zaskarżoną decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr RGD.29/2004, z dnia 30 listopada 2004r. w pkt II ppkt 3, w zakresie kary pieniężnej nałożonej na Zrzeszenie Transportu Prywatnego w S w wysokości), sygn. akt XVII AmA 14/05.
3. Wyrok uchylający zaskarżoną decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr RGD.29/2004, z dnia 30 listopada 2004r. w pkt II ppkt 11, w zakresie kary pieniężnej nałożonej na DL GRAND TAXI s.c. w S w wysokości ...), sygn. akt XVII AmA 17/05.

Po uzyskaniu z SOKiK informacji, iż wskazane orzeczenia stały się prawomocne, organ antymonopolowy, pismem z dnia 9 listopada 2006r., poinformował przedsiębiorców tj.: Spółkę BAŁTYK TAXI, Zrzeszenie Transportu Prywatnego i GRAND TAXI, że decyzja nr RGD.29/2004, w odniesieniu do orzeczonej praktyki stała się prawomocna, natomiast postępowanie dowodowe, w zakresie nałożenia kary za stwierdzoną praktykę ograniczającą konkurencję trwa nadal.

Zarówno ZTP, jak i DL, odpowiedzieli na każde wezwanie Prezesa Urzędu i przekazali wszystkie, żądane informacje i dowody.

Z kolei, korespondencja kierowana na adres Spółki BAŁTYK TAXI była zwracana do Urzędu z adnotacją m.in. „*adresat wyprowadził się*”. Z tych też względów i w związku z koniecznością podjęcia przez Prezesa Urzędu dodatkowych czynności wyjaśniających, w tym m.in. wystąpienia do innych organów, tj. Krajowego Rejestru Sądowego, czy Urzędu Skarbowego, w celu uzyskania m.in. dokumentów finansowych Spółki BAŁTYK TAXI oraz innych dowodów niezbędnych do zakończenia prowadzonego postępowania, postanowieniem nr 145, z dnia 28 maja 2007r., organ antymonopolowy wyłączył do odrębnego rozpoznania sprawę nałożenia kary na przedsiębiorcę BAŁTYK TAXI Sp. z o.o.

ORGAN ANTYMONOPOLOWY USTALIŁ, CO NASTĘPUJE.

1. W dniach 24 i 25 kwietnia 2007r. Prezes Urzędu podjął czynności kontrolne m.in. u przedsiębiorcy BAŁTYK TAXI. Osoby upoważnione do przeprowadzenia kontroli stawiły się pod adresem siedziby firmy BAŁTYK TAXI Sp. z o.o. w S, przy ulicy Potulickiej 40. Kontrola nie została jednak przeprowadzona z uwagi na fakt, iż Spółka BAŁTYK TAXI nie prowadzi działalności pod dotychczasowym adresem. Upoważnieni pracownicy Urzędu, mimo podjętej próby, nie ustalili miejsca działania przedsiębiorcy.
2. W dniu 18 maja 2007r. Prezes Urzędu otrzymał z Krajowego Rejestru Sądowego pełny odpis z rejestru przedsiębiorców dot. Spółki BAŁTYK TAXI. Dane tam zawarte nie wskazują jednak aby przedsiębiorca zgłaszał do KRS

jakiegokolwiek zmiany, w tym również dotyczące danych adresowych. W dalszy ciągu, na podstawie odpisu można domniemywać, że siedziba przedsiębiorcy mieści się przy ulicy Potulickiej nr 40 w S. Jednak nie potwierdza tego stan faktyczny sprawy, w szczególności ustalenia dokonane w trakcie podjętych przez organ antymonopolowy czynności kontrolnych.

3. Z informacji uzyskanych w dniu 31 lipca 2007r., od przedsiębiorcy TAXI 4 YOU, z którym aktualnie współpracuje część taksówkarzy, poprzednio korzystających z usług BAŁTYK TAXI, wynika, że *„Bałtyk Taxi nie prowadzi na dzień dzisiejszy usług radiowych na rzecz taksówkarzy”*.
4. W dniu 27 września 2007r. Urząd Komunikacji Elektronicznej Delegatura w S, w odpowiedzi na wystąpienie Prezesa Urzędu z dnia 7 września 2007r., poinformował, że Spółka BAŁTYK TAXI posiadała zezwolenie radiowe nr RRL.... od dnia ... 2004r. Na wniosek Prezesa Spółki z dnia 28 września 2006r. wydano Decyzję Nr ... z dnia 2006r. uchylającą ww. pozwolenie radiowe. Zgodnie z oświadczeniem UKE *„Innych pozwoleń radiowych firma Bałtyk Taxi Sp. z o.o. w Delegaturze UKE w S... nie otrzymała”*.
5. W dniu 1 października 2007r. Prezes Urzędu uzyskał od Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego w S dokumenty dotyczące Spółki BAŁTYK TAXI, tj.: wydruk zeznania podatkowego CIT-8 wraz z załącznikiem CIT-80 za 2006r., określających wielkość przychodów uzyskanych przez przedsiębiorcę w okresie od 01.01.2006 do 31.12.2006r. Przekazane dokumenty objęte są „Tajemnicą skarbową”.

ORGAN ANTYMONOPOLOWY ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE.

Dnia 21 kwietnia 2007r. weszła w życie ustawa z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50, poz. 331 ze zmianą), której art. 131 ust. 1 stanowi, że *„do postępowań wszczętych na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów i nie zakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe”*. W związku z tym, że postępowanie w przedmiotowej sprawie zostało wszczęte przed dniem 21 kwietnia 2007r., Prezes Urzędu przy jej rozpatrywaniu stosuje przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów z dnia 15 grudnia 2000r.

Zgodnie z art. 101 ust. 1 pkt 1 tej ustawy, Prezes Urzędu może nałożyć, w drodze decyzji, na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie, dopuścił się naruszenia zakazu określonego w art. 5, w zakresie niewyłącznym na podstawie art. 6 i 7, lub naruszenia zakazu określonego w art. 8. Rozstrzygnięcie w przedmiocie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej posiada więc fakultatywny charakter. Skuteczna polityka karania wymaga jednak, aby w przypadku stwierdzenia stosowania przez przedsiębiorcę praktyki ograniczającej konkurencję zasadą było nakładanie kary pieniężnej¹.

¹ Wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 8.11.2004 r., sygn. akt XVII Ama 81/03.

W decyzji nr RGD.29/2004 stwierdzono zawarcie przez związki przedsiębiorców porozumienia ograniczającego konkurencję na lokalnym rynku usług przewozowych, wykonywanych taksówkami w Szczecinie, zleczanych radiowo, po telefonicznym złożeniu zamówienia przez klienta polegającego na ustaleniu bezpośrednio i pośrednio ujednoliconych, minimalnych stawek za przejazd taksówką na terenie miasta oraz na odstąpieniu od przyznawania rabatów za świadczone usługi. Również Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, rozpatrując odwołania wniesione przez trzech, spośród jedenastu, uczestników zмовы nie zakwestionował istnienia orzeczonej praktyki. Bezsprzeczne jest więc fakt zawarcia przez grupy taksówkowe działające na terenie S, w tym BAŁTYK TAXI Sp. z o.o., sprzecznego z prawem konkurencji, porozumienia, co potwierdzone zostało prawomocną, w tym zakresie, decyzją Prezesa Urzędu.

Uchylenie przedmiotowej decyzji, w części odnoszącej się wyłącznie do kary nałożonej na m.in. na BAŁTYK TAXI powoduje więc konieczność ponownego rozpatrzenia sprawy i uwzględnienia w niej nie tylko dotychczas znanych, ale również nowych okoliczności.

Jak wykazały ustalenia postępowania prowadzonego przed wydaniem przedmiotowej decyzji, Spółka BAŁTYK TAXI Sp. z o.o. w S rozpoczęła działalność w lipcu 1992r. z kapitałem zakładowymzł. Udziałowcem Spółki jest ZC, pełniący jednocześnie funkcję Prezesa Zarządu. Przedmiotem jej działania była sprzedaż taksówkarzom – uczestnikom tak zorganizowanej grupy radiowej usług informacyjno-dyspozytorskich, która odbywała się na podstawie zawartej umowy o świadczenie usług teleinformatycznych. Kontrahent Spółki zobowiązany był

do zapłaty na rzecz usługodawcy (tu: Spółka) określonego wynagrodzenia oraz do przestrzegania przepisów Regulaminu świadczenia usług teleinformatycznych. Podstawą otrzymywania zleceń było comiesięczne wykupienie, przez każdego z kierowców, usług radiowych. W grudniu 2003r. (na dzień spotkania kierowców na stadionie „Arkona”, gdzie doszło do zawarcia kartelu), z usług Spółki korzystało 20 taksówkarzy. Chociaż więc Spółka nie świadczyła nigdy bezpośrednio usług przewozowych i nie zatrudniała kierowców taksówek, to jednak – na co wskazują określone wyżej więzy o charakterze logistyczno-funkcjonalnym – współtworzyła ona organizację zrzeszającą samą Spółką i działających pod wspólnym logo BAŁTYK TAXI taksówkarzy.

Wydając decyzję nr RGD.29/2004, Prezes Urzędu oparł się na następujących przesłankach:

- ✓ przez zdefiniowany w art. 4 ust. 2 ustawy a „*związek przedsiębiorców*” rozumie się izby, zrzeszenia i inne organizacje zrzeszające przedsiębiorców oraz związki tych organizacji.
- ✓ pojęcie związku przedsiębiorców, w zakresie stosowania prawa konkurencji, obejmuje oprócz „*tradycyjnych*”, wszelkie inne, dopuszczalne prawem, organizacyjne formy zrzeszenia się przedsiębiorców lub ich związków, tworzonych dla osiągnięcia określonych celów; albo ekonomicznych, albo zawodowych, albo jednocześnie ekonomicznych i zawodowych. Osoby fizyczne, będące przedsiębiorcami, mogą tworzyć związki lub przystępować do organizacji, o ile ich działalność ma służyć ochronie ich interesów gospodarczych, jako uczestników rynku.

- ✓ przedsiębiorcy świadczący, drogą radiową, usługi informacyjno - dyspozytorskie oraz współpracujący z nimi taksówkarze, choć nie są zrzeszeniami, a poszczególne, tak zorganizowane grupy radiowe nie zostały nigdzie oficjalnie zarejestrowane, tworzą związki przedsiębiorców, w rozumieniu zapisu art. 4 ust. 2 ustawy antymonopolowej, niezależnie od formy więzi organizacyjnych i formy powiązań (członkostwo, umowa o współpracy)²
- ✓ jednym ze skarżonych przedsiębiorców, któremu udowodniono uczestnictwo w kartelu cenowym i nałożono z tego tytułu karę był przedsiębiorca zdefiniowany jako związek: BAŁTYK TAXI Sp. z o.o. i 20 taksówkarzy prowadzących indywidualną działalność gospodarczą, korzystających z usług tej Spółki (korporacja radiowa).

Jak zaznaczono wcześniej, art. 101 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji [...] stanowi, że Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie dopuścił się naruszenia zakazu określonego w art. 5. Wykładania gramatyczna tego przepisu wskazuje wyraźnie, iż karze może podlegać wyłącznie przedsiębiorca, któremu postawiono i udowodniono zarzut naruszenia reguł konkurencji

Tymczasem, jak wskazują na to ustalenia Prezesa Urzędu poczynione już po zapadnięciu wyroku Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów skarżony przedsiębiorca, a więc korporacja taksówkowa, jako wyodrębniony i samodzielnie funkcjonujący „*był rynkowy*”, utworzona przez BAŁTYK TAXI i 20 niezależnych przedsiębiorców wykonujących usługi transportu osobowego taksówką, już nie istnieje. Sama Spółka od 2006 roku nie posiada pozwolenia radiowego i nie świadczy usług dyspozytorskich, a współpracujący z nią taksówkarze, bądź przeszli do innych korporacji, pozostają niezrzeszeni, bądź zaprzestali prowadzenia działalności gospodarczej w tym zakresie. Brak jest przy tym jakichkolwiek podstaw dla uznania, by Spółka BAŁTYK TAXI weszła w prawa i obowiązki skarżonego przedsiębiorcy, a więc niezarejestrowanego związku przedsiębiorców, tworzonego przez 21 podmiotów.

W tym stanie rzeczy, wobec nieistnienia przedsiębiorcy wobec którego wszczęto postępowanie i wobec niemożności ustalenia następstwa prawnego tak zorganizowanego związku, funkcjonującego na rynku, do czasu jego rozwiązania, jako podmiot zbiorowy, należało uznać, że dalsze prowadzenie postępowania stało się bezprzedmiotowe.

Zgodnie z brzmieniem art. 80 ustawy o ochronie [...], w sprawach nieuregulowanych, do postępowań przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zastosowanie mają przepisy kodeksu postępowania administracyjnego.

² obszernie uzasadnione stanowisko Prezesa Urzędu, które legło u podstaw uznania korporacji taksówkowych za związek przedsiębiorców, tj. organizację ich zrzeszającą – por. str. 14-16 decyzji RGD. 29/2004

Art. 105 § 1 k.p.a. stanowi, że jeżeli z jakichkolwiek przyczyn postępowanie stało się bezprzedmiotowe organ administracji publicznej umarza prowadzone postępowanie. Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której mowa w tym artykule, będąca przesłanką jego umorzenia oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego. Ustalenie istnienia tej przesłanki stwarza obowiązek zakończenia postępowania w danej instancji poprzez jego umorzenie, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie co do jej istoty. Przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione dopiero w toczącym się postępowaniu, a może ona powstać także w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawisłej przed organem administracyjnym.

Bezprzedmiotowość postępowania może wynikać z kilku różnych przyczyn, które mogą mieć zarówno podmiotowy, jak i przedmiotowy charakter. Jak wskazuje się w literaturze przedmiotu³ przyczyny te mogą powstać na skutek faktów naturalnych lub zdarzeń prawnych, tj. w sytuacjach np. śmierci osoby fizycznej, ustanie bytu prawnego osoby prawnej lub organizacyjnej itp. W rozpatrywanej sprawie należy stwierdzić, iż wystąpiła przyczyna niwecząca postępowanie o cesze podmiotowej, jaką jest ustanie bytu rynkowego przedsiębiorcy, wobec którego wszczęto postępowanie. Potwierdza to ustalony i przedstawiony stan faktyczny.

Konsekwencją wykazania przesłanki o bezprzedmiotowości prowadzonego postępowania antymonopolowego jest wydanie decyzji o jego umorzeniu, które ma charakter obligatoryjny.

W związku z tym dalsze prowadzenie postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej na BAŁTYK TAXI uznać należy za bezprzedmiotowe a wszczęte postępowanie należy umorzyć.

Zgodnie bowiem z reprezentowanym w doktrynie poglądem ustalenie bezprzedmiotowości postępowania „stwarza obowiązek zakończenia postępowania [...] przez jego umorzenie, ponieważ nie będzie podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do jej istoty. Dalsze prowadzenie postępowania w takim przypadku stanowiłoby o jego wadliwości mającej istotny wpływ na wynik sprawy”⁴.

Powyższe stanowisko znajduje również uzasadnienie w orzecznictwie. I tak zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 14 maja 1998r. (sygn. akt I S.A./Kr/1141/97) „w myśl art. 105 § 1 K.pa., gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji państwowej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania. Użycie przez ustawodawcę słowa „wydaje” a nie „może wydać” oznacza, że wydanie decyzji o umorzeniu postępowania jest obligatoryjne, gdy postępowanie stało się bezprzedmiotowe z jakiegokolwiek przyczyny”. Natomiast zgodnie z tezą wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 18 kwietnia 1995r. (sygn. akt S.A./L.dz. 2424/94), „z bezprzedmiotowością postępowania (art. 105 § 1 Kpa) mamy do czynienia wówczas, gdy w sposób oczywisty organ

³ B.Adamiak, J.Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego, Komentarz, C.H.Beck, W-wa 1996, s. 462 i następnie

⁴ Tamże, s. 461-463

stwierdzi brak podstaw prawnych i faktycznych do merytorycznego rozpatrzenia sprawy”.

Mając powyższe na uwadze – orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie: Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 K.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie XVII Wydział Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym, od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury UOKiK w Gdańsku.

Z upoważnienia Prezesa Urzędu
Roman Jarząbek
Dyrektor Delegatury
UOKiK w Gdańsku